

ἀλλὰ καὶ πέρα, ἴσως, σποραδικά), στὸ «Νέον Πνεῦμα» (1893-1911) καθὼς καὶ στὶς ἄλλες ἐκδόσεις τοῦ Γαβριηλίδη, στὶς χρονίαις πὺν σημειώων καὶ πὺν ξαίρουμε κάπως θετικὰ πὺς εἶναι τακτικὸς συντάκτης καὶ μεταφραστὴς τῶν ἐφημερίδων αὐτῶν. Ἄλλὰ τὸ μεταφραστικὸ ἔργον τοῦ Παπαδιαμάντη, ἀτέλεστο καὶ σκορπισμένον ἀνώνυμον ὅ ἕνα πλῆθος ἐντυπα πὺν ἀγροῦμε θὰ εἶναι ἀδύνατον ποτὲ νὰ ἐξακριβωθεῖ καὶ νὰ τὸ γνωρίσουμε ὁλοκληρωτικὰ.

Στὴν ἀρχὴ τοῦ τεύχους αὐτοῦ ξανατυπῶνω μερικὰ ἀπὸ τὰ πρῶτα ἄρθρα καὶ σημειώματα γιὰ τὸν Παπαδιαμάντη, ἀπὸ τὰ πὺν σπάνια καὶ τὰ λιγώτερον γνωστὰ, καθὼς καὶ μιὰ σημαντικώτατη καὶ ὁλότελα ἄγνωστη ἐπιστολὴ τοῦ ἴδιου, ὅπου πρῶτη καὶ τελευταία φορὰ τὸν βλέπουμε νὰ ἐπεμβαίνει δημόσια σὲ μιὰ συζήτηση γύρω στὸ ἔργον του καὶ νὰ τὸ ὑποστηρίξει μὲ κάμποσον μάλιστα πείσμα καὶ περισσήν ἀταρξέσκεια. Τὸ ξανατύπωμα τῶν πολυτίμων καὶ δυσκολόβρετων αὐτῶν ντοκουμέντων, θᾶπρεπε νὰ συνεχιστεῖ σὲ πλατύτερη ἀκόμα κλίμακα καὶ νὰ συμπεριλάβει σὲ ξεχωριστὸ τόμον ὅλα τὰ σημαντικώτερα μέχρι σήμερον πληροφορικὰ καὶ κριτικὰ μελετήματα γύρω στὴ ζωὴ καὶ τὸ ἔργον τοῦ μεγάλου Σκιαθίτη διηγηματογράφου, ὅχι μονο γιὰ νὰ διασωθοῦν αὐτὰ ἀπὸ τὴν ἀναπόφευκτη φθορὰ ἀλλὰ καὶ γιὰ νὰ τὰ ἔχουν πρὸχειρον καὶ ἀπαραίτητον βοήθημα οἱ μελετητὲς του.

Μὲ ἕνα τέτοιον σκοπὸν παρουσιάζεται καὶ ἡ δική μου αὐτὴ ἐργασία. Μαθαίνω καὶ ὅλας οὐκ ἑξαίρετος γάλλος νεοελληνιστὴς κ. *Octave Merlier* ἔχει ἔτοιμη μιὰ πλατεῖα μονογραφία καὶ μετάφραση ἔργων τοῦ Παπαδιαμάντη πὺν κυκλοφορεῖ σὲ λίγο ἀπὸ τὸν ἐκδοτικὸν οἶκον «*Les Belles Lettres*» καθὼς καὶ ἕναν τόμον μὲ ἐπιστολὰς τοῦ Παπαδιαμάντη στὸν πατέρα του καὶ ὅ ἄλλους, μὲ διαφωτιστικὰ προλεγόμενα καὶ σημειώσεις τοῦ ἴδιου κ. *Merlier*, πὺν βγαίνουν καὶ αὐτὰ σὲ λίγο στὰ «*Ἐφέμερα*

Βιβλία». Ἄς ἐλπίσουμε πὺς δὲ θάρρησον νὰ βρεθοῦν καὶ δικοὶ μας φιλόλογοι νὰκολουθήσουν τὸ παράδειγμα του καὶ νὰ μᾶς δώσουν καὶ αὐτοὶ ἀνάλογες ἀλλὰ καὶ μεστότερες ἀκόμα ἐργασίες πὺν νὰ μᾶς γνωρίσουν πραγματικὰ καὶ ὅ ὅλα τους τὰ καθέκαστα τὴν ξεχωριστὴ μορφή καὶ τὴν τέχνην τοῦ ἀσύγκριτου Ἑλληνα διηγηματογράφου.

Μαρούσι, Ὀκτώβρης 1933.

Γ. Κ. ΚΑΤΣΙΜΠΑΛΗΣ

Σημείωση. — Στὸν καταρτισμὸν τῆς βιβλιογραφίας αὐτῆς, ἐκτὸς ἀπὸ τὶς προσωπικὰς μου ἐρευνὰς καὶ ἀναζητήσεις, εἶχα ὑπὲρ ὅψει μου τ' ἀκόλουθα βοηθήματα:

α) Ν. Γ. Πολίτου: «*Ἑλληνικὴ Βιβλιογραφία 1907-1920* (πὺν περιορίζεται, ὅντοτε, σὲ ἐλάχιστη χρονικὴ περιόδον καὶ σὲ βιβλία μόνον καὶ περιοδικὰ, ἀγνοώντας ἐντελῶς ὅλον τὸ σημαντικώτατον ὅλον τῶν ἐφημερίδων).

β) Α. Παπαδιαμάντη: Αὐτόγραφο βιβλιογραφικὸν σημείωμα, εὐγενικὰ παραχωρημένον ἀπὸ τὸν κ. Ἰ. Βλαχογιάννη, λιγρὸ ὅμως καὶ λαθεμένον σὲ πολλά.

γ) Πολίτιμες ὑποδείξεις τῶν κ. κ. *O. Merlier*, Στ. Δάφνη, Χ. Σταματίου καὶ Κ. Μ. Μιχαηλίδη, πὺν τὸ νομίζω χρέος μου νὰ τοὺς εὐχαριστήσω γιὰ τὴν πρόθυμον συνδρομήν τους.

Συντομογραφίαι

ἀριθ. = ἀριθμὸς	Πδμ. = Παπαδιαμάντης
βλτ. = βλέπε	περ. = περιοδικὸν
ἐφ. = ἐφημερίδα	σ. = σελίδα
ξανατ. = ξανατυπώθηκε	σχ. = σχῆμα

Μὲ ἀστερίσκον σημειώνονται ὅσα δὲν μπόρεσα νὰ ἐξακριβώσω ὁ ἴδιος.

* Ὅπου δὲν ἀναφέρεται τόπος ἐκδόσεως ὑπονοεῖται ἡ Ἀθήνα.

Οἱ πίνακες στὸ τέλος τοῦ τόμου παραπέμπουν στὸ γενικὸν αὔξοντα ἀριθμὸν καὶ ὅχι στὶς σελίδες.